

УДК 616—056.3—097

І. П. Лернер, С. І. Ялкут, І. А. Петровська

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ІМУНІТЕТУ ХВОРИХ НА АЛЕРГІЮ

Неповноцінність окремих ланок імуногенезу від розпізнавання антигену і до утворення антитіл або дії сенсибілізованих лімфоцитів може викликати розвиток алергічної реакції. За кожним з цих процесів стоїть порушення певних систем, що контролюють підтримання імунного гомеостазу, а прояв обумовлених ними аномалій на рівні цілісного організму визначається як склонність до алергічних захворювань — проблема, яка від часу праць О. О. Богомольця [3, 4] в цій галузі є однією з ключових у сучасній алергології. Сформульоване О. О. Богомольцем поняття алергічної конституції виділяє окремий спадково-конституціональний тип алергіка, який формується під впливом зовнішнього середовища і характеризується гіперергічним характером відповіді на антигенний стимул. Пізніше різними авторами він був описаний, як еозинофільний, алергічний, ексудативний діатез [1, 6, 9].

Відомо, що у хворих на алергію легко знайти родичів, які теж страждають від алергії. Риск алергічних проявів у дітей, чиї батьки хворіють на алергію, в півтора — два рази більший, ніж у родинах без алергічного анамнезу [27]. В родинах, де виявлено склонність, частота алергічних захворювань досягає 57%, а в родинах, де склонність не виявлено — 7—8% [25]. Обстеження 7000 пар близнюків у Швеції показало, що збіг у діагнозі (конкордантність) бронхіальної астми, полінозу, алергічної крапивниці серед одногенетичних близнюків вищий, ніж у двоягнеців [26].

Ми досліджували окремі показники гуморального і клітинного імунітету у хворих, що страждають від деяких алергічних захворювань. На підставі узагальнення цих результатів з даними літератури зроблена спроба охарактеризувати деякі особливості імунологічних систем, що формують склонність до алергії.

Методика досліджень

Обстежено 37 хворих на поліноз та 147 на бронхіальну астму. Хворі на поліноз були обстеженні під час ремісії та сезонного загострення. Серед хворих на бронхіальну астму ми виділили дві основні групи: атопічну, де доведено сенсибілізацію пилком рослин, хатнім пилом, епідермальними алергенами і є виразний родинний анамнез, та інфекційно-алергічну бронхіальну астму, що розвинулася на фоні гострих або хронічних захворювань дихального апарату, і в ряді випадків доведено сенсибілізацію бактеріальних алергенами. Контрольну групу становили люди без клінічних проявів алергії та алергічних реакцій в минулому.

Для виявлення особливостей гуморального імунітету ми вивчали вміст імуноглобулінів класів G, A, M, E в сироватці крові хворих. Визначення Ig, G, A, M провадили методом імунофлюїзуї [28], з допомогою антисироваток, виготовлених в Інституті епідеміології та мікробіології АМН СРСР. Кількість імуноглобулінів виражали в mg/ml сироватки. Визначення IgE провадили радіоізоотопним методом, удосконаленим для цієї мети [22]. Для визначення були використані стандартні набори реагентів фірми Pharmacia Diagnostics, Швеція. Кількість IgE виражали в одиницях (μ) на ml сироватки (1 одиниця дорівнює приблизно 1—2 μg).

У літературі наведені дані гаптоглобіну Hr 1—1, Hr 2—1, H леній порушенням систем імунного відповіді, як часто трапляються окремі хворювання порівняно з контролем в поліакриламідному гелі з виявленням.

Дослідження функціональної бласттрансформації лімфоцитів відображає функцію Т-системи, а ФГА фірми Difco.

Ре

Проведені нами дослідження виявили, що вимірювані показники відрізняються від норми.

В табл. 1 наведено результати обстеження хворих на астму кількості лімфоцитів, що бла-

стності трансформації лімфоцитів.

Вміст імуноглобулінів (G, A, M, E) у хворих на алергію виявлено високий рівень.

Нозологічна форма	Кількість обстежених	IgG

Поліноз		
ремісія	37	$13,8 \pm 0,5$ $p > 0,05$
загострення	21	$18,8 \pm 0,5$ $p > 0,05$

Бронхіальна астма		
атопічна	18	$14,4 \pm 0,5$ $p > 0,05$
інфекційно-алергічна	48	$18,2 \pm 1,0$ $p > 0,05$

Контроль	22	$16,0 \pm 0,5$

Як видно з наведеною таблицею, вимірювані показники відрізняються від норми.

В тих же групах хворих, які страждають від алергії, вимірювані показники відрізняються від норми.

Рівень IgG і IgM не відрізняється від норми.

Клінічне обстеження показало, що вимірювані показники відрізняються від норми в тих же часи, коли вимірювались інші показники, що характеризують імуноглобулінів та важкі.

Як видно з табл. 1, вимірювані показники відрізняються від норми в тих же часи.

У табл. 2 наведено результати обстеження хворих на алергію.

У літературі наведені дані про те, що відносно стабільний розподіл фенотипів гаптоглобіну Нр 1—1, Нр 2—1, Нр 2—2 в популяції змінюється при патології, обумовленій порушенням систем імунного гомеостазу [7, 12, 34]. Тому нас цікавило встановити, як часто трапляються окремі фенотипи гаптоглобіну у хворих на алергічні захворювання порівняно з контрольною групою осіб з допомогою методу електрофорезу в поліакриламідному гелі з виявленням смуг бензидиновим реактивом [11].

Дослідження функціональної здатності лімфоцитів провадили з допомогою реакції бласттрансформації лімфоцитів під впливом фітогемаглутиніну (ФГА) [5, 18], що відображає функцію Т-системи, або точніше її Т₂-субпопуляції [10]. Використовували ФГА фірми Difco.

Результати дослідження

Проведені нами дослідження дозволили виявити деякі особливості гуморального та клітинного імунітету у хворих на алергію.

В табл. 1 наведено результати визначення у хворих на поліноз та бронхіальну астму кількості IgG, A, M, E в сироватці крові та реакції бластної трансформації лімфоцитів під впливом ФГА.

Таблиця 1

Вміст імуноглобулінів (G, A, M, E) у сироватці крові та бласттрансформація лімфоцитів у хворих на алергію

Нозологічна форма	Кількість обстежених	Вміст, мг/мл			Кількість обстежених	Вміст IgE, од/мл	Кількість обстежених	Реакція бласттрансформації лімфоцитів
		IgG	IgA	IgM				
Поліноз	37	13,8±0,6 <i>p>0,05</i>	1,52±0,2 <i>p<0,05</i>	1,48±0,2 <i>p>0,05</i>	17	706±68 <i>p>0,05</i>	37	74,8±2,2 <i>p>0,05</i>
	21	18,8±0,8 <i>p>0,05</i>	1,86±0,2 <i>p<0,05</i>	1,44±0,1 <i>p>0,05</i>	12	1006±104 <i>p<0,01</i>	22	79,4±3,8 <i>p>0,05</i>
Бронхіальна астма	18	14,4±0,6 <i>p>0,05</i>	1,8±0,3 <i>p>0,05</i>	1,3±0,2 <i>p>0,05</i>	10	787±60 <i>p<0,05</i>	16	69,2±4,4 <i>p>0,05</i>
	48	18,2±1,0 <i>p>0,05</i>	2,6±0,3 <i>p>0,05</i>	1,6±0,2 <i>p>0,05</i>	23	386±45 <i>p>0,05</i>	32	67,0±3,5 <i>p>0,05</i>
Контроль	22	16,0±0,8	2,3±0,3	1,3±0,2		531±60	14	74,5±6,1

Як видно з наведеної таблиці, кількість IgA нижча у хворих на поліноз та атопічну бронхіальну астму не тільки в період загострення, але й під час клінічної ремісії захворювання.

В тих же групах хворих під час ремісії рівень IgE в сироватці був вищий, ніж серед здорових осіб, і ще більше зростав під час загострення хвороби.

Рівень IgG і IgM не відрізнявся у хворих та здорових осіб.

Клінічне обстеження виявило, що у хворих із зниженим рівнем IgA захворювання протікало більш тяжко і менше піддавалося терапії. В цей же час ми не спостерігали чіткої кореляції між вмістом IgE та інтенсивністю клінічної симптоматики, а також співвідношенням окремих класів імуноглобулінів та важкістю захворювання.

Як видно з табл. 1, не було виявлено достовірної різниці в результатах реакції бластної трансформації лімфоцитів у хворих та здорових осіб.

У табл. 2 наведено результати визначення фенотипів гаптоглобіну у обстежених нами хворих та здорових осіб, які свідчать про те, що фено-

тип гаптоглобіну НР 1—1 частіше трапляється серед осіб з атопічною природою захворювання, ніж у контрольній групі та у хворих на інфекційно-алергічну форму бронхіальної астми.

Обговорення результатів дослідження

Як видно з наведених даних, вміст $Ig E$ в сироватці крові хворих на поліноз та атопічну бронхіальну астму вищий, ніж серед здорових осіб не тільки під час загострення, але й у період ремісії захворювання. Ці результати збігаються з даними інших авторів, які розглядають гіперпродукцію реагінів, як найбільш характерну ознаку алергічної реакції негайного типу [20, 21, 33]. На підставі вивчення рівня $Ig E$ в родинах, члени яких страждали від алергічних хвороб, показано, що склонність до підвищеної синтезу $Ig E$ і розвиток алергічної реакції негайного типу — це одна з генетично детермінована ознака [32]. Як і для інших класів, синтез $Ig E$ контролюється двома генетичними системами, одна з яких відповідає за розрізнення антигену і зв'язана з Н-2 локусом системи гістосумісності у мишій [24], або відповідної системи локусом гістосумісності у людей [29, 36]. Цей зв'язок обумовлений тим, що з локусом гістосумісності зчеплений ген імунної відповіді (Ir -ген), який контролює імунну відповідь на синтетичні поліпептиди та пилкові алергени [14, 30]. З іншого боку, зараз дискутується положення, що з локусом гістосумісності зчеплений локус Нр-1 гаптоглобіну [15, 16] і тому спостерігається зв'язок між фенотипом Нр 1—1 гаптоглобіну і певними видами патології. Ми вважаємо, що згідно з цими фактами можна пояснити і одержані нами результати, що у людей, хворих на поліноз і атопічну форму бронхіальної астми, фенотип Нр 1—1 трапляється частіше, ніж серед здорових осіб.

Таблиця 2

Розподіл фенотипів гаптоглобіну серед хворих на алергози

Нозологічна форма	Кількість обслідуваних	Фенотип Нр 1—1, в %	Фенотип Нр 2—1, в %	Фенотип Нр 2—2, в %
Поліноз	37	22,2	41,6	36,2
Бронхіальна астма				
атопічна	19	21,1	47,3	31,6
інфекційно-алергічна	69	11,6	42,3	46,3
змішана	40	15,0	45,0	40,0
Контроль	64	12,5	45,3	42,2

Наші дослідження в поєднанні з даними літератури дають можливість для уявлення про гіперпродукцію $Ig E$, як про фактор, що формує склонність до алергії. Однак гіперпродукція реагінів при алергічних захворюваннях — не ізольований процес, а найбільш характерний прояв загальної дисімуноглобулінемії, яка може мати первинний або вторинний характер. Це залежить від того, чи маємо ми справу з індивідуальними особливостями імунологічного стану, які можуть привести до розвитку захворювання, чи з перебудовою реактивності організму, що супроводжує хворобу або її ускладнення.

Згідно з наведеними даними, вміст $Ig A$ був знижений серед хворих на поліноз та атопічну форму бронхіальної астми. Поширення дефіциту $Ig A$ в популяції становить 0,1—0,2% [31, 41] і, як видно, значно зростає серед хворих на алергози не тільки під час клінічного загострення,

але й ремісії. $Ig A$ секрет вих оболонок і відіграє в генними факторами [37], через слизові оболонки в ном, неповноцінність регулювання системи, що в яких показано, що незважаючи $Ig E$ системою є одні процеси. Оскільки дефіцит формування систем імунітету з цією патологією захворювань респіраторні

Як виходить з наведеної лімфоцитів при стимуляції захворювання і під час загострення

Однією з особливостей рельного пригнічення T -клітин [23], коли у хворого на гіперпродукцією $Ig E$ надання антилімфоцитарного засобу також при деяких поплавію чи аплазією та. Можливо, у зв'язку з цим у дітей з порушенням гістосумісності ($phaticus$), за деякими даними, ж зв'язку, має тиорганних антитіл у згідно з сучасними уявленнями під гомеостатичною між T системою лімфоцитів та клітинами.

Наведені в цій статті дані алергічних реакцій, особливості алергічних процесів, спостереження хворого мають переважно теоретичний характер. У першу чергу це стосується істотний вплив на обумовлені особливості

1. У хворих на алергози спостерігаються зміни в сироватці крові. Вміст $Ig E$ в сироватці крові в більш зростання, ніж у здорових осіб, що залежить від патогенезу захворювання.

2. Відзначено переважання атопічної форми бронхіальної астми у цій групі хворих.

але й ремісії. *Ig A* секретується елементами лімфоїдної тканини слизових оболонок і відіграє важливу захисну роль під час контакту з екзогенними факторами [37]. Показано, що здатність алергену проникати через слизові оболонки важлива для прояву сенсибілізації і, таким чином, неповноцінність регуляції синтезу або секреції *Ig A* може сприяти стимуляції системи, що продукує *Ig E*. Про це свідчать праці [17, 39], в яких показано, що незрілість *Ig A* системи у дітей поряд з ефективною *Ig E* системою є однією з головних причин розвитку алергічного процесу. Оскільки дефіцит *Ig A* часто має перехідний характер в міру формування систем імунного гомеостазу, запропоновано [40] виявляти дітей з цією патологією з метою профілактики алергічних та запальних захворювань респіраторного апарату та шлунково-кишкового тракту.

Як виходить з наведених даних, ми не виявили змін у бластогенезі лімфоцитів при стимуляції ФГА у хворих на алергію в період ремісії захворювання і під час загострення порівняно з контрольною групою осіб.

Однією з особливостей біосинтезу *Ig E* є його активація післяipopреднього пригнічення *T* системи лімфоцитів [8, 19]. Наведено випадок [23], коли у хворого на міелолейкоз розвинулася алергічна реакція з гіперпродукцією *Ig E* на прийом поліміксину після опромінення та введення антилімфоцитарної сироватки. Підвищений рівень *Ig E* відзначається також при деяких імунодефіцитних хворобах, пов'язаних з гіппоплазією чи аплазією тимуса, зокрема при синдромі *Di George* [35, 42]. Можливо, у зв'язку з цим можна пояснити частоту алергічних проявів у дітей з порушенням тиміко-лімфатичного апарату (*status thymicolumphaticus*), за деякими даними до 28% випадків (Glasser T., цит. за [2]). У цьому ж зв'язку, мабуть, можна розглядати більш частий вияв протигранних антітіл у осіб з алергічною конституцією [38], оскільки згідно з сучасними уявленнями, розвиток аутоімунних реакцій передбуває під гомеостатичним контролем *T* системи [18]. Взаємовідношення між *T* системою лімфоцитів та продукцією *Ig E* потребує дальнього експериментального та клінічного вивчення.

Наведені в цій статті дані та їх обговорення стосуються переважно алергічних реакцій негайного типу, не вичерпуючи всієї різноманітності алергічних процесів. На сучасному рівні знань клінічна характеристика хворого має враховувати його імунологічну індивідуальність. У першу чергу це стосується дитячого віку, коли організм особливо чутливий до алергічної дії різних екзогенних факторів, які можуть спричинити істотний вплив на системи імунітету, що формуються, і тим самим обумовити особливості їх функціонування під час дальнього життя.

Висновки

1. У хворих на поліноз та бронхіальну астму атопічного генезу спостерігаються зміни в кількості імуноглобулінів окремих класів у сироватці крові. Вміст *Ig E* вищий у хворих на алергію, ніж у здорових осіб, найбільше зростання визначається під час загострення хвороби. У тієї ж групи хворих спостерігається зменшений рівень *Ig A*. Ці зміни вірогідно, беруть патогенетичну участь у розвитку хвороби. Не виявлено різниці у вмісті *Ig G* та *Ig M* в сироватці крові та в проценті стимулюваних ФГА лімфоцитів у хворих на алергію та здорових осіб.

2. Відзначено перерозподіл фенотипів гаптоглобіну серед хворих на атопічну форму бронхіальної астми та поліноз — фенотип Нр 1—1 трапляється у цій групі частіше, ніж серед здорових осіб.

Література

1. Адо А. Л. Общая аллергия. М., «Медицина», 1970. 543 с.
2. Аллергические заболевания у детей. М., «Медицина», 1971. 432 с.
3. Богомолець А. А. Введение в учение о конституциях и диатезах. Избранные труды. Т. 2. К., 1958, с. 223—331.
4. Богомолець А. А. Сто вопросов по проблеме аллергии в современной патологии и клинике. Избр. труды. Т. 3. К., 1958, с. 163—173.
5. Булатов П. К. Бронхиальная астма. Л., «Медицина», 1964. 336 с.
6. Брауде И. И., Гольдман И. Л. Иммунологические аспекты изучения трансформации малых лимфоцитов *in vitro*.—Вестн. АМН СССР, 1968, № 4, с. 65—74.
7. Добротина Н. А. Распределение генетических типов гаптоглобина у больных некоторыми аллергозами.—Сов. медицина, 1973, № 12, с. 75—79.
8. Куальберг А. Й. Иммуноглобулины как биологические регуляторы. М., «Медицина», 1975. 199 с.
9. Лернер И. П., Брусиловский Е. С. Аллергические эозинофильные заболевания. К., 1961. 275 с.
10. Петров Р. В., Чередеев А. Н. Т и В-лимфоциты. Успехи соврем. биол., 1974, 77, № 1, с. 90—105.
11. Филиппов И. К. Изучение корреляции генетических маркеров крови с заболеваниями у людей. Автореф. канд. дис. М., 1974. 24 с.
12. Старостин Н. Н. Определение групп гаптоглобина диск электрофорезом в полиакриламидном геле.—Суд. мед. экспертиза, 1974, 17, № 3, с. 21—22.
13. Allison A. C., Denman A. M., Barnes R. D. Cooperating and controlling function of thymus-derived lymphocytes in relation to autoimmunity.—Lancet, 1971, 1, N 7716, p. 135—140.
14. Benaceraff B., McDevitt H. O. Histocompatibility-linked immune response genes.—Science, 1972, 175, N 4019, p. 273—279.
15. Bias N. B. et al. No linkage between HL-A and haptoglobin loki.—Amer. J. Hum. Genet., 1971, 24, N 3, p. 167—172.
16. Bodmer W. F., Bodmer J. G., Coucett A. Some further data on the joint segregation of HL-A and haptoglobin.—Amer. J. Hum. Genet., 1971, 21, N 3, p. 167—172.
17. Collins W. C., Chin A. W., Varga E. A. The relationship of atomic diseases and immunoglobulin levels with special reference to selective IgA deficiency.—Clin. Allergy, 1971, 1, p. 381—382.
18. Florentin J., Kiger N. Mise en evidence de deux sous-populations de lymphocytes thymo-dependants selon une réactivité à la phytohemagglutinine.—Ann. Inst. Pasteur, 1972, 121, N 1, p. 135—144.
19. Grove D. I. e. a. Humoral and cellular immunity and asthma.—J. Allergy and Clin. Immunol., 1975, 55, N 3, p. 152—163.
20. Halpern G. M. Clinical significance of serum IgE determination.—Ann. Allergy, 1974, 33, N 2, p. 67—71.
21. Johansson S. G. O. IgE and allergic diseases.—Proc. Roy. Soc. Med., 1969, 62, N 9, p. 975—976.
22. Johannsson S. G. O., Bennich H., Wide L. A new class of immunoglobulin in human serum.—Immunology, 1968, 14, N 2, p. 265—268.
23. Lakin J. D., Grace W. R., Sell K. W. IgE mediated hypersensitivity to polymyxin B associated with T-cell suppression.—J. Allergy and Clin. Immunol., 1975, 52, N 2, p. 103.
24. Levine B. B., Vas N. M. Effect of combinations of imbricated strains, antigen and antigen dose on immune responsiveness and reagent production in the mouse.—Int. Arch. Allergy and Appl. Immunol., 1970, 39, N 2—3, p. 156—171.
25. Levine B. B. Genetic aspects of atomic allergy and reagent production.—Clin. Allergy, 1973, Suppl. Dec., p. 539—558.
26. Lubs M. L. Empirical risk for genetic counseling in families with allergy.—J. Pediatr., 1972, 80, N 1, p. 26—31.
27. Lubs M. L. Allergy in 7000 twin pairs.—Acta Allergol., 1971, 26, N 4, p. 249—285.
28. Mancini G., Carbonare A. O., Haremans J. H. Immunological quantitation of antigens by single radial diffusion.—Immunochemistry, 1965, 2, N 3, 235—240.
29. Marsh D. D., Bias W. B., Hsu H. S. Association HL-A7 cross-reacting group with a specific reagent antibody response in allergic man.—Science, 1973, № 179, p. 691—693.
30. McDevitt H. O., Chinitz A. Genetic control of antibody response: relationship between immune response and histocompatibility (H-2) type.—Science, 1969, 163, N 3887, p. 1207—1208.
31. Nell P. A., Anmann A. J., Hong R. Familiar selective IgA deficiency.—J. Pediatr., 1972, 80, N 1, p. 71—79.
32. Opree W. H., Krause H., Stockberg P. Genetic aspects of serum IgE levels in atopic families.—Acta Allergol., 1972, 27, N 2, p. 247—256.

Some Peculiarities under Allerg

33. Patterson R. The role of immunoglobulin N 8, p. 521—525.
34. Peacock A. Serum haptoglobin and its biological significance.—J. Natl. Cancer Inst., 1972, 69, N 3, p. 499—511.
35. Polmar S. H., Waldmann T. A. Haptoglobin and immunoglobulin.—Science, 1972, 175, N 4019, p. 273—279.
36. Rollins J. W., Flickinger R. A. Haptotypes.—Science, 1972, 175, N 4019, p. 273—279.
37. Salvagio J., Kaufman H., Leiberman M. H. Individual differences in individuals to aerosolized dust.—Lancet, 1965, 1, p. 111—112.
38. Serafini U. Organ specific antibodies in patients.—Lancet, 1965, 1, p. 111—112.
39. Soothill J. H., Steward M. J. IgG and IgM in the sera of patients with atopic dermatitis.—Int. Arch. Allergy, 1973, 47, p. 519.
40. Soothill J. H. Immunodeficiencies in atopic dermatitis.—J. Immunol., 1972, 109, p. 397—401.
41. Stites D. P., Ishizaka K. IgG and IgM antibodies in patients with atopic dermatitis.—J. Immunol., 1972, 109, p. 397—401.
42. Waldmann T. A., Polmar S. H. Haptoglobin and immunoglobulin.—Science, 1972, 175, N 4019, p. 273—279.

Відділ алергології
Інституту проблем онкології Академії наук УкраїниI. P. Lerner
SOME PECULIARITIES

The content of IgG, A, IgM and IgE in the serum of patients with atopic dermatitis formation under the effect of environmental factors. It is shown that patients with atopic dermatitis with pollinosis and bronchial asthma have an increased content of IgG and IgM in their sera. Atopic genotypes have an increased content of IgE. On the basis of our results we can conclude that the role of certain factors in the development of atopic dermatitis is determined by the formation and secretion of certain classes of immunoglobulins. The role of lymphocytes T system in the development of atopic dermatitis is also discussed.

Department of Allergology, Institute of Oncology Problems, Academy of Medical Sciences, Ukrainian SSR

33. Patterson R. The role of immunoglobulin E in allergy.—J. Chron. Diseases, 1971, 23, N 8, p. 521—525.
34. Peacock A. Serum haptoglobin type leukaemia an association with possible ethiological significance.—J. Nat. Canc. Inst., 1966, 36, N 4, p. 631—636.
35. Polmar S. H., Waldmann T. A., Terry W. D. Ig E in immunodeficiency. Amer. J. Pathol., 1972, 69, N 3, p. 499—512.
36. Rollins J. W., Flickinger R. A. Ragweed hay fever genetic control and linkage to HLA haplotypes.—Science, 1972, 178, N 4066, p. 1201—1203.
37. Salvagio J., Kaufman H., Leskowith S. Immunological responses of atopic and normal individuals to aerosolised dextran.—J. Allergy, 1966, N 38, p. 31—38.
38. Serafini U. Organ specific autoantibodies in reagin-containing sera from allergic patients.—Lancet, 1965, 11, N 7392, p. 821—823.
39. Soothill J. H., Steward M. W. The relationship of allergic diseases to immunodeficiency.—Int. Arch. Allergy, 1973, 45, N 1—2, p. 210—213.
40. Soothill J. H. Immunodeficiency and allergy.—Clin. Allergy, 1974, N 3, Suppl., p. 511—519.
41. Stites D. P., Ishizaka K., Fudenberg H. H. Serum Ig E concentrations in hypohammonoglobulinemia and selective Ig A deficiency.—Clin. Exp. Immunol., 1972, N 10, p. 391—397.
42. Waldmann T. A., Polmar S. H. Immunoglobulin E in immunologic deficiency diseases.—J. Immunol., 1972, 109, N 2, p. 304—309.

Відділ алергології
Інституту проблем онкології АН УРСР

Надійшла до редакції
10.VI 1976 р.

I. P. Lerner, S. I. Jalkut, I. A. Petrovskaia

SOME PECULIARITIES UNDER ALLERGIC DISEASES

Summary

The content of IgG, A, M, E in blood serum, reaction of lymphocyte blast-transformation under the effect of PGA, haptoglobin phenotypes were determined in patients with pollinosis and bronchial asthma. Patients with pollinosis and bronchial asthma of atopic geneses have an increased IgE level, decreased IgA and redistributed haptoglobin phenotypes. On the basis of comparing the obtained results with the data available in literature the role of certain factors of immunity is discussed: disturbance of synthesis and secretion of certain classes of immunoglobulins and change in the ratio between them; the role of lymphocytes T system in development of allergic responses of the immediate type.

Department of Allergology, Institute
of Oncology Problems, Academy of
Sciences, Ukrainian SSR